

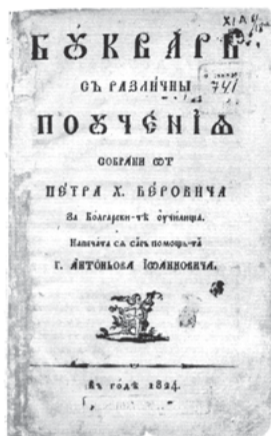
Читалище

съвременно

брой 78, ноември 2016

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ НА НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „Д-Р ПЕТЪР БЕРОН – 1926 Г.“

УМНИ ОТВЕТИ

Платона попита един:
Какво добро да ти
сторя? А той отвеща:
Ако познайш някой зло на
мене, да ми го кажеш.

Мудрият Вион Виде
едного завистника, чи ся
скорби и му рече: Не зная,
дали теб ся случи някой
зло, или другому някой
добро.

Един неприятел глумаше
Зйнону: Да умра, ако не
ти сторя някой зло. И аз,
отвеща Зйнон, ако не ти
сторя някой добро.

Едного философа попи-
таха: Где е бог? А той
отвеща: Речи по-добре
егде не е бог.

Антистена попитаха:
Защо болярците не
ходят при учениите ами
учениите при болярците?
А той отвеща: Учениите
знаят що им треба, но
тии не знаят, от що са
лишени (що им липцва).

Платона попитаха: Какво
е различието между учена
и неучена човека? А
той рече: Каквото е
между целителят (хеку-
минът) и болният.

Из четвъртия раздел на
„Буквар с различни поу-
чения, собран от Петра
Х. Беровича за българс-
ките училища“, известен
като „Рибен буквар“ от
Петър Берон, 1824 г.

90 ГОДИНИ НЧ „Д-Р ПЕТЪР БЕРОН – 1926 Г.“

ЮБИЛЕЕН КОНЦЕРТ „НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ“

Юбилейният концерт, посветен на 90-годишнината от учредяването на Народно читалище „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ се състоя в Театър „Българска армия“. Беше изпълнен с красота и изящество, с детство. Зареден с радост, вълнения и мечти.

На стр. 3

ПЪСТЪР ФОТОРАЗКАЗ ЗА ЮБИЛЕЯ НА ЧИТАЛИЩЕТО

Дори в ерата на висшите технологии или авангардните нови културни формации не могат да накарат българина да отпише най-българското и най-родолюбиво огнище, каквито са читалищата. И това го доказва Народно читалище „Д-р Петър Берон – 1926“ в София – то навъртя 90 лета, възраст достолепна и заслужаваща респект.

На стр. 3

ПАЗИТЕЛ НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ

Надежда Захариева пред в. „Съвременно читалище“

– Г-жо Захариева,
Вие сте председател
на Настоятелство-
то на НЧ „Д-р Петър
Берон – 1926 г.“. На
28 ноември т.г. се на-
вършват 90 години
от учредяването му.

С какви чувства посрещате юбилея на читалището?

– Въпросът ви на пръв поглед е много лесен за отговор и предполага да се възползвам от възможността да използвам омръзнали на публиката клишета. Бих могла да го направя. Но ще се постарая да избегна лесния отговор. Разбира се, че съм горда с „устойчивостта на този проект“, както на съвременен език бихме нарекли учредяването на НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ – 90 години живот не са никак за подценяване!

На стр. 4

НА МНОГОЯ ЛЕТА

Д-р Елена АЛЕКОВА

Народно читалище „Д-р Петър Берон – 1926 г.“, което тази година чества 90-годишнината от своето учредяване, напълно се wpisва в много по-обемното и многопосочно разбиране за читалището днес като уникално чисто българска културна институция, която има мисията да предаде на бъдещето духовните послания на миналото и на днешния ден.

НАЧАЛОТО

В статията „Софийските читалища“ на Ст. Аргиров в „Юбилейна книга на градъ София (1878 – 1928)“ четем, че създадените след Освобождението Народна библиотека (1878 г.) и „Славянска беседа“ (1880 г.) „за дълго са удовлетворявали духовните нужди на малката още София“, защото едва през 1897 се създават още две читалища – „Иван Денкоглу“ и „Алеко Константинов“, а през 1912 г. – и „Иван Вазов“, след което, с разрастването на София „захващат да никнат нови и нови читалища“ и само в периода от 1917 до 1927 г. новопоявилите се духовни огнища са 19 на

брой. Тук е отбелязана рождената дата и на читалище „Д-р Петър Берон“ в кв. „Иван Вазов“, а именно – 28 ноември 1926 г. И доколкото според Ст. Аргиров „използуването на читалищната библиотека е показалец за живота на едно читалище“, е необходимо да добавим, че началото на библиотеката на новоучреденото читалище е поставено през 1927 г., а първите книги да събрани от дарения на родолюбиви българи (Захари Здравков Стоянов, Димчо Терзиев Асен Коцев и др.). Днес библиотеката разполага с над 30 000 тома книжен фонд. А дългогодишните библиотекари Надежда Рикова и Атанаска Аначкова посрещат с усмивка всеки посетител, независимо дали е стар познайник или нов читател.

От различни източници научаваме, че човекът, който създава инициативен комитет изграждане на културното средище в кв. „Иван Вазов“, е Захари Здр. Стоянов. Неговия внук проф. Захари Захариев разказва, че той дава и основна част от парите, с които е построено читалище „Д-р Петър Берон – 1926 г.“.

На стр. 2

НА МНОГОЯ ЛЕТА

Д-р Елена АЛЕКОВА

От стр. 1

Строежът на първата сграда започва две години и половина след създаването му, но по време на бомбардировките през Втората световна война тя е разрушена. Сегашната му солидна и просторна сграда е открита през 1948 г. „Знам от дядо ми – продължава проф. Захари Захариев, – че читалището е водело изключително богат живот. Редовни театрални представления, театрална трупа, хоров състав, музикален състав. Редовни гастроли на артисти от България и чужбина. На тази сцена са се изявявали най-добрите артисти от нашата страна – както оперни, така и драматични.“ Писателката Донка Петрунова неведнъж е разказвала истории, свързани с построяването на читалището и по-нататък с дейността му: „В квартала – обичаше да се спомня тя – живееше голямата актриса Невена Милошева. Въпреки професионалната си заетост и лични проблеми тя с възрожденски дух създаде театрална трупа, която в онези години минаваше за една от най-добрите в столицата. Помня, че представленията на трупата се превръщаха в събития за квартала – салонът се препълваше...“

ЩРИХИ ОТ ДЕЙНОСТТА

През 1936 г. в памет на световноизвестната оперна певица Христина Морфова, известна като „български славей“, е създаден Женски хор „Христина Морфова“ под ръководството на диригента Тодор Хаджиев. През 1971 г. хорът с главен диригент проф. Лилия Гюлева преминава към НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“, а през сезона 1975 – 1976 г. към него започва да функционира и Детско-юношеска хорова студия „Български славей“. Така в България се появява първото Хорово общество „Христина Морфова – Български славей“, чийто пръв главен художествен ръководител е проф. Лилия Гюлева, а от 2003 г. насам – проф. Емил Янев. Днес диригент на женския хор е Таня Никлева-Владева, а на Детско-юношеска хорова студия „Български славей“ – Неолина Пелова.

През 1937 г. Марко Григоров и Господин Раденков създават Младежки танцов състав „ЖАР“, в чийто репертоар са включени танци от всички етнографски области в страната. Негов приемник през 1976 г. става сегашният Фолклорен танцов ансамбъл „ЖАР“, чийто първи хореограф (от 1976 до 1998 г.) е Райна Тодорова, създателка на неговия репертоар и на невероятно красивите костюми. През 1993 г. след неговото изпълнение в зала за аудиенции на Ватикана папа Йоан Павел II поздравява танцьорите на български език. Художествен ръководител на ансамбъла днес е Йорданка Шопова. Към него е създаден и Детски танцов състав „ЖАР“ с хореограф Йоанна Низамска.

Но това не е всичко. „Още със създаването на първите художествени колективи: театрален, смесен хор и танцов състав – споделя Светла Славеева, секретар на НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ – читалището дава сериозен принос в развитието на националната ни култура. Ведно с просве-

тителските си функции чрез дейността на библиотеката, създадена през 1927 г., музикалната школа, създадена през 1954 г., и езиковата школа, създадена през 1955 г., се създава възможност за разнообразно творчество. Читалището заема водещо място в културния живот на столицата. Емблематични стават Хорово общество „Христина Морфова – Български славей“ (с гл. художествен ръководител проф. Емил Янев), Танцов състав „ЖАР“ (с хореограф Йорданка Шопова) и Балетно студио „Красимира Колдамова“ (с ръководител Красимира Колдамова и преподаватели – Маргарита Михайлова, Елена Янакиева и Петя Йорданова), Школа по изобразително изкуство (Диана Христова), Детският музикален театър „СветЮлка“ (Светлана Иванова и Юлия Кръстева), Класът по поп и джаз пеене с преподавател Румяна Коцева, както и Майсторският клас по оперно пеене с преподавател Петър Данаилов.

Светла Славеева се гордее, че в различни етапи с дейността на читалището са свързани крупни български личности: проф. Лилия Гюлева (посветила на делото 50 години от живота си), Райна Кабаиванска, Гена Димитрова, Мати Пинкас, Христина Ангелакова, Стефан Анастасов и много други. Успехите и наградите от национални и международни конкурси на деца от Музикалната школа към читалището (с преподаватели Майя Райкова, Евелина Костова, Неолина Пелова, Тинко Тодоров и Валя Дукова) също са забележителни. „Днес – допълва Светла Славеева – нашето читалище е модерен културен център, който се стреми да задоволи интересите на все по-голяма част от софиянци. Читалището е своеобразен мост от миналото към бъдещето. Залите му са широко отворени за всички, които имат желание да се развиват и да изявяват своите творчески способности“.

ЛИТЕРАТУРНАТА ГОСТОПРИЕМНИЦА

През 2003 г. в НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ е създадена Литературната гостоприемница с водеща Надежда Захариева. Много скоро тя се превърна в предпочитан от писателите столичен литературен салон. Нейна задача е да запознава любителите на изящната словесност с най-новите творби на българските писатели, както и да приобщава все повече хора към постиженията на нашата литература. Сред гостите ѝ са били акад. Валери Петров, акад. Антон Дончев, проф. Марко Семов, Павел Матев, Евстати Бурнаски, Дончо Цончев, Коста Андреев, Лиляна Михайлова, Евтим Евтимов, Никола Радев, Донка Петрунова, Найден Вълчев, Лиляна Стефанова, Велин Георгиев, Банко П. Банков, Андрей Андреев, Петко Братанов, Петър Караангов, Никола Инджов, Георги Константинов, Любомир Левчев, Димитър Шумналиев, Драгомир Шопов, Маргарита Петкова, Матей Шопкин, Иван Гранитски, Димитър Стефанов, Николай Стоянов, Йонка Христова, Михаил Белчев, Ивайло Диманов, Здравка Евтимова, Катя Ерменкова, Владо Любенов, както и проф. Валери Стефанов, Стефан Цанев, Недялко Йорданов, Александър Томов, Божана Апостолава, Теодора Димова, Ге-

орги Господинов, Калин Терзийски, Георги Лозанов, Емил Андреев, Румен Леонидов, Светлана Дичева, Павлина Стаменова, Гриша Трифонов, Слави Георгиев и др.

Литературната гостоприемница е място за изява и на редица талантиливи съвременни актьори – Искра Радева, Веселин Калановски, Мариус Донкин, Станка Калчева, Милена Атанасова, Вели Чаушев и др. А юбилейните вечери, посветени на нашите класици (акад. Николай Хайтов, Дамян П. Дамянов, Бленика, Станка Пенчева, Павел Матев, Лиляна Михайлова), на обичаната композиторка и певица Мария Нейкова с участието на водещи имена и начеващи таланти в областта на музикалното изкуство, с използването на мултимедия и други съвременни аудио- и видео- средства отдавна надхвърлиха рамката на „жанра“.

Литературната гостоприемница се изявява и по авторитетни столични сцени (зала 7 на НДК, Клуб „Студио 5“, Столична библиотека, Литературен клуб „Перото“, Централен военен клуб, Българска академия на науките и др.). Създаде великолепна традиция български писатели да гостуват в Хърватия и хърватски писатели – в България, което активира и укрепва културните връзки между нашите две страни. Така читалището се оказва инициатор на възстановяването след 35-годишно прекъсване на българо-хърватското културно сътрудничество. По идея на Светла Славеева и Рашко Иванов, председател на българската общност в Хърватия, бе „изграден“ Литературен мост София – Загреб и Загреб – София, по който през годините се срещнаха много български и хърватски писатели. От българска страна Хърватия посетиха гости на Литературната гостоприемница, а от хърватска страна гости на читалището са били поети и белетристи от най-висока класа, сред тях акад. Анте Стамач, Божидар Петрач, председател на Съюза на хърватските писатели, Борис Билетич, Дубравко Бужимски, Стийепан Чуич, Ернст Фишер, Велко Барбиери, Якша Фиаменго, Ружица Циндори, Ивана Шоят-Кучи, Енерика Биач, Стийепан Шешел и др. В резултат на това творческо сътрудничество се появиха на бял свят две книги – в Загреб излезе антология на българската поезия от XIX и XX век, а в София бе издаден двуезичният сборник „Мост от думи“, посветен на 5-годишнината от създаването на Литературния мост. „Щастлива отговорност е да срещаш почитатели на българското слово с неговите създатели – споделя Надежда Захариева. – Радвам се, че благодарение на поканата на Светла Славеева в читалището се роди и бързо доби голяма популярност Литературната гостоприемница, известна не само в столицата, но и в страната. Освен писатели наши гости са били любими на българска публика музикални творци – композитори и певци: Богдана Карадочева и Стефан Димитров, Мими Иванова и Развигор Попов, Йорданка Христова, Стефка Борова, Хайгашод Агасян, Йордан Караджов, Васил Петров и др.“

Във връзка с големите дати в нашата история и култура в читалището са гостували

Златна лира и Почетен знак на СНЧ – за читалището по повод на юбилея

като лектори във вечери под наслов „Урок по родолюбие“ проф. Донка Петканова, проф. Андрей Пантев, проф. Илия Тодев, проф. Милена Цанева, Петко Тотев, Велислава Дърева, проф. Божидар Димитров и др., а в литературните утра под наслов „За поезията няма възраст“ с водещ Росица Цветкова чест гост беше Леда Милева.

НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ се старее да остави свидетелства за своята богата дейност, като издава свой вестник – „Съвременен читалище“. Вече десет години (от 2006 г. до днес) той отразява културната дейност на читалището във всичките ѝ аспекти с акцент върху литературата. В читалището е създаден и уникален фонд от фотографии и видеофилми за най-ярките прояви, които организира. А вече от няколко години читалището има сайт, поддържан от Апостол Апостолов, където всеки желаещ може да се запознае с многостранната му дейност.

ЗАСЛУЖЕНО ПРИЗНАНИЕ

За своята разнообразна и изключително полезна и продуктивна дейност НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ нееднократно е получавало оваците на столичната общественост, но през годините е получило и заслужено признание от страна на държавните институции и обществени организации. През 1976 г. то е удостоено с орден „Св. св. Кирил и Методий“ I степен. През 1996 г. получава Почетния знак на София, а през 2001 г. – Златен медал на Общобългарско сдружение „Мати Болгария“. През 2011 г. му е връчен най-високият почетен знак на Министерство на културата „Златен век“ за принос в развитието на българската култура и читалищното дело, както и Почетният знак на Съюза на народните читалища.

Дай боже повече такива средища на духа, в които любовордието и жаждата за знания и красота не пресекват. Дай боже повече всеотдайни хора като Надежда Захариева, председател на Настоятелството, като всеки един от неговите членове и като неуморимия и всеотдаен секретар на читалището Светла Славеева. За да е пребъдва духовността.

На многая лета!

ЮБИЛЕЕН КОНЦЕРТ „НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ“

Женски хор „Христина Морфова“ с диригент Таня Никлева-Владева, Фолклорен танцов ансамбъл „ЖАР“ с художествен ръководител и хореограф Йорданка Шопова, Балетно студио „Красимира Колдамова“ с главен художествен ръководител акад. Красимира Колдамова, Детска хорова студия „Български славей“ с диригент Неолина Пелова, Детски танцов състав „ЖАР“ с хореограф Йоанна Низамска, Майсторски клас по оперно пеене с Петър Данаилов и ученици от класа по поп и джаз пеене с преподавател Румяна Коцева сътвориха истински спектакъл. Музика и ритми, невероятни балетни изпълнения и завихрени народни танци два часа държаха в захлас публиката, изпълнила докрай салона на

театъра на Българската армия. На същата дата (1 декември) се навършиха 120 години от рождението на българският композитор и музикален общественик акад. Петко Стайнов. По този повод в концерта бяха включени и негови произведения.

Концертът-спектакъл по идея на Светла Славеева започна с филмова импресия за дейността на читалището, подготвена специално за случая от Чавдар Савов и завършила с мотото „Не се гаси туй, що не гасне“. Актрисата Искра Радева бе чаровната водеща, а председателят на настоятелството поетесата Надежда Захаријева поздрави в самото начало служителите, преподавателите и читалищните деятели със славния юбилей. Финал концерта бе „Многая лета“ в изпъл-

нение на оперния певец Георги Петков, като накрая в него се включиха и участници, и зрители. Сцената бе отрупана с цветя. Вълнението бе неопишуемо.

Във връзка с 90-годишнината си читалището получи Грамота от министерството на културата – „за принос в развитието и утвърждаването на читалищното дело в България“, а Съюзът на музикалните и танцови дейци чрез неговия председател Станислав Почекански го награди „за високи художествено-творчески постижения“ със своето най-високо отличие – Златна лира. Почетният знак „160 години общо-народно читалищно дело 1856 – 2016“ на Съюза на народните читалища бе придружен с поздравително писмо от председа-

теля Николай Дойнов, в което се подчертава: „Вашето читалище отстоява високите постижения на народното творчество, традиции, новаторство, защитава духовната култура и работи усърдно за повишаване уменията и знанията в сферата на любителското изкуство сред младото поколение. Примерът, който давате, е забележителен, а работата Ви – неоченима! Съюзът на народните читалища винаги е подкрепял Вашата народополезна дейност и високо е оценявал безспорния професионализъм и желанието Ви за развитие“.

Кметът на район „Триадница“, Столична община, инж. Николай Терзиев също изпрати поздравителен адрес. „Вече 90 години – четем в него – Народно читалище „Д-р Петър Берон – 1926 г.“

привлича с искрите си нас, нашите деца и внуци, възпитава ги в ценностите на българската култура, българската духовност и родолюбие... Посетите с неповторима всеотдайност от вас – читалищните дейци, нашите просветители, ще продължават да раждат плодове на знанието, нови последователи, нови народни будители“. Поздравителен адрес до ръководството и колектива на читалището долетя и от Хърватия. Председателят на Националната общност на българите в Хърватия Рашко Иванов ни честити 90-годишнината на читалището, като припомня и първото гостуване на Литературната гостоприемница в Загреб през далечната вече 2009 г., като акцентира: „Създаденият от читалище „Д-р

Петър Берон – 1926 г.“ и Националната общност на българите в Хърватия Литературен мост София – Загреб, Загреб – София продължи, след дълго прекъсване, традиционно добрите връзки между българските и хърватските творци и представянето на българската и хърватската литература пред читателите от двете страни“.

Директорът на Столична библиотека Юлия Цинцова изпрати Грамота – „с благодарност за успешното сътрудничество“, а председателят на настоятелството на НЧ „Светлина – 1940 г.“ Камен Петров също поднесе официално поздравление.

Дълго след концерта участници и зрители не искаха да си тръгнат и споделяха впечатления, възвращения, коментари.

ПЪСТЪР ФОТОРАЗКАЗ ЗА ЮБИЛЕЯ НА ЧИТАЛИЩЕТО

Надежда Захаријева и Светла Славеева откриват фотоизложбата

Виктор Викторов е фотолетописецът на читалището

Розалина ЕВДОКИМОВА

От стр. 1

В богата програма за отбелязването на юбилея е и откритата в галерия „София“ на Столична библиотека фотоизложба „55 фотографии за българската култура“, дело на фотографа Виктор Викторов с подкрепата на Министерство на културата. Авторът е част от колектива на читалището и е така да се каже хроникьорът, чиито фотографии съхраняват историята на това културно средище. Експозицията е пъстър и красив разказ за всичко, което се случва там, като се започне от детските танцови и певчески състави, елитния женски хор „Христина Морфова“, дал немалко големи певци на българската и световната сцена и донесъл голям брой награди от престижни фестивали у нас и в чужбина, балетното студио „Красимира Колдамова“, фолклорния ансамбъл „Жар“, детската студия „Български славей“, бъдещите звезди в джаза и поп музиката с ръководител Румяна Коцева, майсторския клас на оперния певец Петър Данаилов. Сред фотографиите могат да се видят и такива от изявиите на салона „Литературна гостоприемница“, навъртял вече 14 години, както и литературния мост с дружеството на хърватските книжовници в Загреб. Читалище „Петър Берон – 1926 г.“ е възста-

новило една прекъсната връзка с над 30-годишна история с Хърватия и вече всяка година на разменни начала си гостуват и организират литературни срещи с хърватски и български изявени писатели. И ако думите отлитат, а снимките остават, то най-добре го показва фотоприказката, която ни разказва Виктор. А работата му в читалището му дава вяра в бъдещето, сподели той за сайта на СБЖ, защото в читалищата гори огнището на съхраненото и до днес българското просвещение. Нашето читалище е истинска люлка на нашата култура – е убеден майсторът на обектива Виктор Викторов. – Надявам се, че с тези мои снимки давам един общ поглед на всичко, което се случва в читалището.

„Тази макар и скромна изложба показва немалка част от голямата дейност на читалище „Д-р Петър Берон 1926“ – каза при откриването на изложбата поетесата Надежда Захаријева, която е председател на читалищното настоятелство. Приятна изненада беше връчването на почетна грамота на Министерство на културата на секретаря на читалището Светла Славеева по повод юбилея.

В днешното време, когато културата някак си е оставена на втори план 90 години са достатъчни, за да се съхрани традицията и да се предава от поколение на поколение и да се пази, е убедена Светла Славеева. „И все пак това не е достатъчно,

защото много е важно какви хора работят в тези институции, за които работата в читалището е мисия – каза тя за сайта на СБЖ. – За екипа на „Петър Берон“ то е любов, трупана с години и читалището и е близо до душевността им, те работят там не напук, а въпреки всичко, което би им създавало трудности. И го правят в името на съхраняването на традициите и онзи пламък, който не тлее, а гори в сърцата им. За всички в читалището е много важно децата и младите хора да намират пътя към него, да правят изкуство или да трупат знания“. Читалището е може би от малкото, които издават вестник – „Съременно читалище“, на чиито страници намират място статии, отзиви, интервюта и творби на известни български творци, свързани с дейността на това кътче за култура и духовност. И нали все още е жив възрожденският дух, изданието няма комерсиален характер, а се разпространява безплатно.

Празникът ще бъде отбелязан подобаващо с много и различни мероприятия, като кулминацията е на 1 декември в Театъра на армията, където всичките творчески колективи на читалище „Д-р Петър Берон – 1926“ ще поднесат на софиянци един богат концерт под мотото „Не се гаси туй, що не гасне!“. С този гала концерт творците от читалище „Петър Берон“ искат да покажат своята любов към българския дух и как го съхраняват през годините.

Източник Сайта на СБЖ

ПАЗИТЕЛ НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ

Надежда Захариева пред в. „Съременно читалище“

От стр. 1

Горда съм. Не само заради почетната му възраст, а защото, имайки от доста време насам наблюдения върху работата му, знам какви преждия е трябвало и трябва да преодолява, с какви трудности се е сблъсквало и почти ежедневно се сблъсква, но е успявало и успява да се справя, за да бъде това, което е – едно от най-работещите читалища в България, достоен носител на най-високото отличие на Министерство на културата „Златен век“.

– Удовлетворени ли сте от дейността, която в читалището се развива? По силите му ли е да се справя с толкова разнородна дейност?

– Май почти отговорих на този въпрос. Бих сменила обаче една дума във вашия въпрос – на мястото на удовлетворена, бих поставила щастлива. Всеки на мое място би бил щастлив да бъде Председател на настоятелството на читалище като нашето. Впрочем, бих сменила още нещо. Разнородната дейност на читалището не зависи толкова от силите му, колкото от волята му. Под читалище разбирам хората, които осъществяват дейността му. Прекланям се пред волята на всички, чийто живот е свързан с читалището. Във време, в което народните читалища не са първа грижа на държавата ни, развиването на разнородна дейност като нашата понякога граничи, прощавайте с... героизъм. Не звучи скромно, но тъй като говоря не за себе си, а за целия

читалищен колектив, смея да повтора думата героизъм.

– Възможно ли едно българско читалище, в качеството си на уникална, чисто българска културна институция да посрещне без тревоги социалните и обществените предизвикателства, които му натрапва постоянно днешното не особено ласкаво към културата време? Как се справя с новите предизвикателствата ръководеното от Вас читалище?

– Оказва се възможно. Уви, не навсякъде. Там, където е запазен възрожденският Дух на нашите предшественици, създали първите български читалища с мисия да бъдат народни будители, това е възможно. Известно е, че времената се менят и ние се променяме с тях. Във време, в което глобализацията заличава културните различия между народите, превръщайки ги в унифицирани консуматорски общества, ролята на народните читалища не е да буди, а да опазва българския Дух! Спокойно можем да кажем, че нашето читалище се справя с това предизвикателство. Държа да отбележа – справя се, не защото аз съм негов ръководител в момента. То е било и, вярвам, ще остане такова – пазител на българския Дух!

– Като зам.-министър на културата преди няколко години Вие отговоряхте тъкмо за този сектор – народните читалища. Промени ли се нещо във вашето отношение

към читалищата, след като от тогавашните ви по-общии наблюдения над всички тях вече се насложиха конкретни впечатления от работата на едно читалище?

– Като зам.-министър отговарях за народните читалища, библиотеки, културната интеграция и училищата по изкуства и култура. Думата читалище буди в душата ми уважение и признателност към тази уникална културна институция. Не заради нещо друго, а защото без библиотеката на народното читалище в града, в който израснах, едва ли щях да бъда човекът, който съм. Към уважението и любовта ми към читалищата се прибави и отговорността ми за тях. Така гледах на моята работа като зам.-министър – като голяма отговорност. Смея да кажа, че допринесох, доколкото ми беше възможно, работата им да бъде улеснена. След моето оттегляне от поста зам.-министър отношението ми към народните читалища не се промени изобщо. За съжаление, промени се отношението на държавата към тях... Недостатъчната, да не кажа – оскъдната!, финансова подкрепа от нейна страна, доста ограничава периметъра на тяхната дейност.

– Запазил ли се е според вас възрожденският дух в съвременното читалище – да бъде източник на духовност и просвета, да подпомага талантливите, да подава ръка на търсещите знание, да насажда родолюбивост, да е светлина и надежда?

– Вече нямам поглед върху дейността на всички български читалища. За нашето – гарантирам. Едва ли някой би оспорил факта, че НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“, макар и с неимоверни усилия понякога, остава източник на духовност и на просвета, че подпомага талантливите, че подава ръка на търсещите знания, че насажда родолюбивост. Именно възрожденският дух, който е ръководно начало в дейността на НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“ го превръща в източник на светлина и надежда.

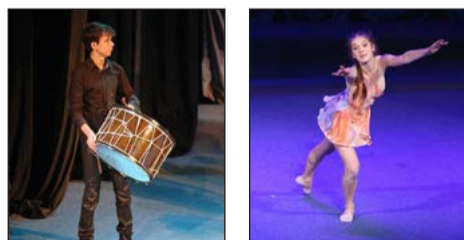
– Вашите пожелания към ръководителите, преподавателите и работещите в читалището, към родителите и децата? Спокойна ли сте за бъдещето на НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“?

– Най-напред ще благодаря на секретаря, на художествените ръководители, на преподавателите, на работещите в читалището, на децата и на техните родители – на всички, които посвещават част от живота си на НЧ „Д-р Петър Берон – 1926 г.“, за да бъде то сред най-добрите читалища в нашата страна! Бих им пожелала да са живи и здрави, да останат все така родолюбиви българи и да предадат на своите потомци любовта си към читалището!

Спокойна съм за бъдещето на читалището! Причината за моето спокойствие се съдържа в безсмъртния стих на народния поет Иван Вазов: „НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ!“

Интервюто взе
Елена ХРИСТОВА

ЮБИЛЕЕН КОНЦЕРТ „НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ“

Съвременна
Читалище
Секретар НЧ „Д-р ПЕТЪР БЕРОН – 1926 г.“:
Светла СЛАВЕЕВА
Главен редактор: д-р Елена АЛЕКОВА
Художник: Костадин ЛЯНГОВ
Фотограф: Виктор ВИКТОРОВ
Адрес: София 1408, бул. „Витоша“ 109; тел.: 952 25 78
Вестникът се разпространява безплатно
ISBN 2534-899X